

УНІВЕРСИТЕТ імені АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

**II Міжнародна науково-практична конференція
студентів, аспірантів та науковців**

**СУЧАСНА ВИЩА ОСВІТА:
перспективні та пріоритетні
напрями наукових досліджень**

Тези доповідей

25 березня 2021 р.

УНІВЕРСИТЕТ імені АЛЬФРЕДА НОБЕЛЯ

КАФЕДРА ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ З ПЕДАГОГІКИ,
ПСИХОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ
КАФЕДРА ПРИКЛАДНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
ТА МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

*II Міжнародна науково-практична конференція
студентів, аспірантів та науковців*

**СУЧАСНА ВИЩА ОСВІТА:
ПЕРСПЕКТИВНІ ТА ПРІОРИТЕТНІ
НАПРЯМИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Тези доповідей

25 березня 2021 р.

Електронне видання

Дніпро
2021

Організаційний комітет:

Б.І. Холод, доктор економічних наук, професор (голова оргкомітету);
Н.П. Волкова, доктор педагогічних наук, професор (заступник голови);
О.Б. Тарнопольський, доктор педагогічних наук, професор (заступник голови);
С.В. Сапожников, доктор педагогічних наук, професор;
М.Р. Кабанова, кандидат філологічних наук, доцент;
О.В. Лебідь, доктор педагогічних наук, доцент (відповідальний секретар);
М.С. Карпова, аспірант кафедри педагогіки та психології (відповідальний секретар);
Асоціація випускників аспірантури та докторантури ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля».

С 89 Сучасна вища освіта: перспективні та пріоритетні напрями наукових досліджень: II Міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів та науковців: тези доповідей, Дніпро, 25 березня 2021 р. [Електронне видання]. – Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2021. – 239 с.

ISBN 978-966-434-507-8

Збірник містить тези доповідей молодих вчених та студентів – учасників II Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та науковців «Сучасна вища освіта: перспективні та пріоритетні напрями наукових досліджень». Наведено різні підходи до психологічних та педагогічних аспектів сучасної освітології.

УДК 378.1

Відповідальні за випуск:

Н.П. Волкова, завідувачка кафедри інноваційних технологій з педагогіки, психології та соціальної роботи, доктор педагогічних наук, професор;
О.Б. Тарнопольський, завідувач кафедри прикладної лінгвістики та методики навчання іноземних мов, доктор педагогічних наук, професор.

ЗМІСТ

Fayerman O. Education of modern social wotkers in the USA	7
Kazakevych O.I. Motivational component of future marketing analysts’ leadership competence	9
Korsa O. Social and pedagogical prevention of child abuse in the family	12
Kyrychenko A.O. Modern educators: bwing digitally competent in the digital age	15
Lukanska H. Communicative competence of social workers as one of the basic components of professionalism.....	18
Maksimova Y. Formation of idea of a professional career among the students of pedagogical college during the professional training	22
Makhuli I. Formation of readiness of future teachers of humanities specialties to work in a polyethnic educational environment	25
Verchenko L.S. The development of socio-communicative competence of future higher education establishment teachers in the process of Master’s degree training	28
Сапожникова Д.С., Сапожников С.В., Теплицька А.О. Вища педагогічна освіта Австрійської Республіки в умовах сьогодення	33
Авер’янова Н.М. Міждисциплінарний підхід у контексті компетентнісного навчання.....	37
Андрєєва Г.Д. Роль мотиваційних чинників у професійному самовизначенні підлітків	40
Арбузова А.А. Особливості компетентнісного підходу до професійної підготовки майбутніх керівників дошкільних закладів	43
Балабанова М.С. Сленг у повсякденному житті: чи дійсно сленг є виключно підлітковим явищем	45
Бобіна В.С. Роль факторів соціокультурного середовища і характер їх впливу на поведінку індивіда.....	48
Бойко І.В. Компетентнісний підхід у розробці освітнього коворкінгу як важливої педагогічної технології у професійній підготовці майбутніх викладачів.....	52
Бордусь П.Ю. До проблеми соціалізації студентів-сиріт у ЗВО.....	54
Бугрін А.В. Цифрова грамотність викладача вищої школи	56
Василенко О.В. Професійна підготовка студентів-психологів в умовах компетентнісного підходу	60
Винничук Л.З. Дидактична емоційна взаємодія «викладач – студент» як психолого-педагогічна проблема	62
Возна Д.В. Комунікативні бар’єри в діяльності юриста та шляхи їх подолання	64
Волинчук О.В. Психологічна складова освітнього простору як фактор впливу на психологічні межі викладача та студентів	68

педагогічної практики в перші тижні навчання майбутніх учителів у закладах вищої освіти; продовження терміну проходження педагогічної практики за рахунок скорочення часу для теоретичної підготовки; запровадження навчального стажування студентів у європейських країнах.

Список використаних джерел

1. Авшенюк Н.М., Дяченко Л.М., Котун К.В., Марусинець М.М., Огієнко О.І., Сулима О.В., Постригач Н.О. Зарубіжний досвід професійної підготовки педагогів : аналітичні матеріали. Київ : ДКС „Центр”, 2017. 83 с.

2. Сисоєва С.О., Крестопчук Т.Є. Освітні системи країн Європейського Союзу: загальна характеристика : навч. посіб.; Київський університет імені Бориса Грінченка. Рівне : Овід, 2012. 352 с.

Н.М. Авер'янова

аспірант, 1-й рік навчання,

спеціальність 015 Професійна освіта (цифрові технології)

Криворізький державний педагогічний університет

МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ПІДХІД У КОНТЕКСТІ КОМПЕТЕНТІСНОГО НАВЧАННЯ

Українське освітнє середовище перебуває у процесі модернізації, що передбачає зміни відповідно до вимог та потреб сьогоденного прогресивного суспільства. Вектором до змін стає компетентнісний підхід до навчання не лише школярів в рамках НУШ, а й студентів закладів фахової передвищої освіти. Цілком логічно, що формування основних компетентностей, передбачених Державним стандартом базової середньої освіти, має продовжитись у закладах професійно-технічної освіти, а міждисциплінарний підхід в контексті компетентнісного навчання стає ланкою, що об'єднує загальноосвітні та спеціальні дисципліни.

Усупереч тому, що міждисциплінарність, міждисциплінарний підхід стали об'єктами численних досліджень українських та закордонних науковців починаючи з 30-х рр. ХХ ст. (R. Bhaskar, A. Coleman, B. Danermark, H. Heckhausen, A.M.

Johnston, Д.І. Воздинський, І.Д. Зверев, В.Н. Максимова, О.О. Музальов, Ю.А. Самарін, Г.К. Селевко, Н.М. Федорова та ін.), сьогоденний етап його дослідження, на нашу думку, можна назвати «новим диханням». А.М. Колот наголошує на тому, що «міждисциплінарність у самому широкому її розумінні – це і глобальний тренд, і глобальна проблема, і глобальне завдання» [3, с. 82]. Він зазначає, що ця проблема актуалізована комплексом багатопланових, різновекторних і суперечливих причин та обставин [3]. Таким чином, виникає необхідність переосмислення сутності цих понять відповідно до модульно-компетентнісного підходу, запропонованого МОН.

Метою дослідження є аналіз особливостей застосування міждисциплінарного підходу у контексті компетентнісного навчання.

За визначенням міжнародного бюро освіти Unesco «міждисциплінарний підхід – це підхід до інтеграції навчальної програми, який генерує розуміння тем та ідей, що перетинають дисципліни, а також зв'язків між різними дисциплінами, їх відношення до реального світу» [1].

Міждисциплінарний підхід до навчання відрізняється від багатопрофільного навчання оскільки зумовлює інтеграцію методів та прийомів більше ніж з однієї академічної дисципліни для вивчення питання, проблеми чи теми. Використовуючи дисциплінарні підходи для вивчення тем, він виходить за рамки, вилучивши ідеї із множини відповідних дисциплін, синтезує їх вклад у розуміння, а потім інтегрує ці ідеї у більш узгоджену структуру [2].

Сучасними дослідниками активно обговорюється питання про необхідність формування міждисциплінарної компетентності, яка значною мірою відноситься до будь-якого представника сучасності, містить відповідні особистісні та соціальні навички, що дозволять фахівцеві розуміти та діяти в будь-якій міждисциплінарній навчальній або робочій ситуації. У найбільш загальному випадку її компонентами є: вміння: отримувати нові знання або уміння, розвивати нове розуміння концепцій; спиратися на попередні знання, розуміння та навичка; передавати ці колективні знання до нових проблем або інших областей навчання; ставлення: усвідомлення необхідності використання міждисциплінарного підходу для рішення поставлених навчальних та робочих задач; розуміння значущості

міждисциплінарних знань для розв'язання глобальних проблем людства; прагнення до самовдосконалення у цьому напрямі.

Ефективний дизайн і реалізація міждисциплінарних досліджень в аудиторії, що мають на меті формування високого рівня міждисциплінарної компетентності, незалежно від рівня підготовленості студентів, передбачає 6 ключових кроків [2].

I. Попереднє планування, де відбувається встановлення тем, які повинні бути вивчені в міждисциплінарній манері, дозволивши викладачеві систематизувати план дій, що направляє процес навчання.

II. Знайомство студентів з методологією, що супроводжується пояснення природи міждисциплінарного навчання, його відмінностей.

Роль викладача на цьому етапі – переконати студентів у важливості інтеграції ідей і підходів із різних дисциплін для формування структури аналізу.

III. Перенесення ідеї в аудиторію – здійснення моделювання процесу дослідження з міждисциплінарної точки зору в аудиторії.

IV. Практика міждисциплінарного мислення – передбачається осмислення студентами поставленої задачі, що обговорюється на основі дисципліни в аудиторії, застосувавши іншу дисципліну, далі відбувається синтез та інтеграція результатів аналізу.

V. Забезпечення зворотного зв'язку – передбачає надання студентам об'єктивної інформації про їх здатність зрозуміти й окреслити основну структуру та аналітичну основу відповідних дисциплін (мультидисциплінарне мислення) та провести комплексний аналіз (міждисциплінарне мислення). Попередній аналіз літературних джерел виявив, що даний етап роботи викладача є одним із найбільш суперечливих, оскільки відкривається широкий спектр для подальших досліджень та виявлення критеріїв оцінки сформованості міждисциплінарної компетентності.

VI. Самооцінка студентів, що дозволяє оцінити студентам особистий навчальний поступ, виявити проблемні області, звернутися за допомогою і встановити напрямки для їх подальшого саморозвитку.

Таким чином, застосування міждисциплінарного підходу до навчання передбачає формування міждисциплінарної компетентності в рамках міждисциплінарних досліджень, які передбачають попереднє планування, знайомство з методологією,

перенесення ідеї в аудиторії, практику міждисциплінарного мислення, організацію зворотного зв'язку та процес самооцінки студентів. На сьогодні необхідною є розробка методології її розвитку, зокрема нагальною є потреба дослідження компонентів, виявлення об'єктивних та суб'єктивних критеріїв її оцінки та самооцінки.

Список використаних джерел

1. Amadio M., Creame K., Geisseler H. Glossary of Curriculum Terminology. 1993–2021. URL: <http://www.ibe.unesco.org/es/node/12230>
2. Goldsmith A.H. What Is Interdisciplinary Teaching? The Science Education Resource Center, Carleton College. URL: <https://serc.carleton.edu/econ/interdisciplinary/what.html>
3. Колот А.М. Міждисциплінарний підхід як передумова розвитку економічної науки та освіти. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Сер.: Економіка*. 2014. № 5(158). С. 18–21.

Науковий керівник: О.О. Лаврентьєва, д-р пед. наук, проф.

Г.Д. Андрєєва

*магістрант, 1-й рік навчання,
спеціальність 053 Психологія,*

Університет імені Альфреда Нобеля, м. Дніпро

РОЛЬ МОТИВАЦІЙНИХ ЧИННИКІВ У ПРОФЕСІЙНОМУ САМОВИЗНАЧЕННІ ПІДЛІТКІВ

Мотивація займає провідне місце в структурі особистості і є однією з рушійних сил поведінки і діяльності людини. Виокремлюють дві функціонально пов'язані форми поведінки: спонукальну та регуляційну. Спонукальна забезпечує активізацію та спрямованість поведінки (мотиви, потреби, цілі, завдання тощо), а регуляційна – відповідає за те, як ця поведінка реалізується в тих чи інших умовах (темперамент, характер, психічні процеси, емоції тощо).